

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΔ' - Ἀριθ. Φύλλου 774

ΙΟΥΛΙΟΣ 1980 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10.—

Γραφεῖα Κένιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

ΠΩΡΩΣΙΣ

«Καὶ περιβλεψόμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πω-
ρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν...»
(Κατὰ Μάρκον γ' 5)

Υπάρχουν ΠΑΝΤΟΤΕ ὀρισμένοι ἐνδείξεις διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων, τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ΘΕΟΣ ἐπέτρεψε νὰ συμβῇ μία ΦΡΙΚΤΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ.

Ὁ δαίμων, ὡς γνωστόν, ὀνομάζεται καὶ Ἀντίδικος, διότι ΠΑΝΤΟΤΕ προσπαθεῖ νὰ στρέψῃ τὴν Ὁργὴν τοῦ Θεοῦ ἐναντίον μας, παρουσιάζοντας ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΑΣ καὶ αἰτεῖ τὴν ἄδειαν νὰ μᾶς βασανίσῃ καὶ νὰ μᾶς φονεύσῃ λέγοντας: «Εἶναι δικοί μου, μὲ λατρεύουν διὰ νὰ κάνουν τὰ θελήματα τῆς σαρκός, ἐνδιαφέρονται μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν των καὶ μὲ ὑποδέχονται μὲ τὴν ἀμαρτωλὴν, θορυβώδη Ἀμερικανικὴν μουσικὴν ἢ μὲ ΛΑΪΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ τραγουδῶντες ὅλα τὰ αἰσχρά τους πάθη. ΔΩΣΕ μου τὴν ἄδειαν νὰ τοὺς βασανίσω καὶ νὰ τοὺς φονεύσω. Οὐδέποτε θὰ γίνουν δικοί σου καὶ χίλια χρόνια ἂν ζήσουν εἰς τὴν γῆν. Ἐπωρώθησαν καὶ χαίρονται διὰ τὸ κακὸν τοῦ πλησίον των. Μὲ τὰς πονηράς καὶ ἀχαρακτήριστους πράξεις τους φανερώνουν ὅτι Εἶναι ΔΙΚΟΙ ΜΟΥ».

Εἶναι ἀδιανόητον δι' ἓνα δίκαιον ἄνθρωπον

νὰ σπάζῃ τὰ πόδια τῶν ἀλόγων μὲ τὴν «βαριά» διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ ἀχρηστά καὶ κατάλληλα μόνον διὰ τὸ σφαγεῖον. Καὶ ὅμως στὴν σημερινὴν ἐποχὴν συνέβη καὶ αὐτό, διότι τὸ ΑΝΩΤΕΡΩ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ ἀποτελεῖ ἓνα μόνον κρίκον μιᾶς μακρᾶς ἀλυσίδας ΠΙΟΝΗΡΩΝ καὶ ΑΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ διὰ τῶν ὁποίων ΕΞΗΓΕΙΤΑΙ ΣΑΦΩΣ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ΘΕΟΣ θὰ ἐπιτρέψῃ, εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα, τὴν χρῆσιν τῶν ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἡ σαβούρα αὕτη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀναπνεύσουν οἱ εὐθεῖς καὶ ὁκακοὶ ἄνθρωποι. Πρέπει νὰ διαλυθῇ ἡ βλαβερὰ ΟΣΜΗ τῆς Κακίας, Πονηρίας, Ἀρσενοκοπίας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν συμπτωμάτων τῆς ΑΘΕΟΦΟΒΙΑΣ καὶ ΠΩΡΩΣΕΩΣ τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων. Ἡ σημερινὴ κοινωνία πρέπει νὰ ἀλλάξῃ ΔΟΜΗΝ καὶ θὰ ἀλλάξῃ Χάριτι ΧΡΙΣΤΟΥ διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ΜΑΡΙΑΣ.

Ἡ μεθοδικὴ ὑπηρεσία τῆς ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ μᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ σχηματίζωμεν ΚΑΘΑΡΑΝ ΕΙΚΟΝΑ τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὸ ΚΑΛΟΝ καὶ τὸ ΚΑΚΟΝ.

Εἰς τὸν χώρον τῆς Ἑλλάδος παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Πελοπόννησος παρουσιάζει ἄρκετὰ ἡξημένην ΑΝΟΜΙΑΝ, πλην ὅμως ἡ ἀντίδρασις τῶν

κατοίκων αυτής είναι ιδιόμορφος. Δηλαδή ΑΜΑΡΤΑΝΟΥΝ, αλλά μετά την πτώση των εἰς τὴν ἁμαρτίαν ΠΡΟΣΤΡΕΧΟΥΝ Εἰς τὸν ΘΕΟΝ καὶ αἰτοῦν τὸ ἔλεός του. Ἡ σωστικὴ αὕτη τακτικὴ, ἡ ὁποία μᾶς διδάσκεται ἀπὸ τοὺς Ἁγίους, καθιστᾷ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ δεχθῶν τὸ ἔλεος τοῦ ΘΕΟΥ. Διὰ τῆς ἐνεργείας των αὐτῆς φανερώνουν ὅτι γνωρίζουν καλῶς ὅτι ὁ ΘΕΟΣ ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ὅτι μόνον μὲ τὴν βοήθειάν Του εἶναι δυνατόν νὰ σταθῇ κανεὶς ΜΑΚΡΑΝ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ. Οἱ ὑπόλοιποι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν ἐφαρμόζουν τὴν ΟΡΘΗΝ αὐτὴν ΤΑΚΤΙΚΗΝ, ἀλλὰ λέγοντες — «Τώρα ἐμᾶς μᾶς πῆρε τὸ ποτάμι», — βαδίζουν σταθερὰ ΜΑΚΡΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, καὶ καθίστανται εὐκολοὶ λεία τῶν ἀνθρωποκτόνων δαιμόνων.

Ἰσχυρὰν ἐκπληξιν δοκιμάζει ὁ οἰοσδήποτε Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὅταν πληροφορεῖται ὅτι οἱ Παλαιότουρκοι, καίτοι Μωαμεθανοί, ἐθαύμαζον τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἔλεγον δι' ἡμᾶς τὰ ἑξῆς λίαν καταπληκτικά: «Ἔχετε πίστη λεπτή σὴν τρίχα, ἀλλὰ κοφτερὴ σάν σπαθί». Λέγοντες λεπτὴ σάν τὴν τρίχα πίστη, ἤθελαν νὰ παρουσιάσουν τὴν ἀκρίβειαν τῶν δογμάτων καὶ ἱερῶν κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ τηροῦν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Μὲ τὰς λέξεις κοφτερὴ σάν σπαθί, δηλώνουν τὴν ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗΝ ΘΕΪΚΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ τὴν ὁποῖαν ἠσθάνθησαν εἰς ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν δύο λαῶν συγκρούσεις ὅταν οἱ Ἕλληνες εὕρισκοντο ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἠκολούθουν τὸ Πάτριον Παλαιὸν Ἡμερολόγιον.

Δὲν εἶναι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος, ἡ ὑποχώρησις τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῶν Νεοτούρκων τοῦ Κεμάλ, διότι τότε ἀκριβῶς εἶχε προηγηθῇ ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τῆς ὁποίας τὸ ἔτος 1920 ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ εἰσῆλθον οἱ δαίμονες διὰ νὰ μᾶς βασανίζουν ἀδιαλείπτως μέχρι σήμερον.

Μὲ τὸν μεγεθυντικὸν φακὸν τῆς ΠΙΣΤΕΩΣ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ, καὶ ἡ πρόσφατος παταγώδης ἀποτυχία τῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὸ νὰ ἀπελευθερώσουν τοὺς ὁμήρους τῆς Πρεσβείας τῆς Τεχεράνης, διότι τότε μόνον θὰ γίνῃ πλήρως κατανοητὴ ἡ αἰτία αὐτοῦ τοῦ γεγονότος.

Τὸ νέον καθεστὼς τῆς Περσίας ἀπηγόρευσε τὴν Ἀμερικανικὴν μουσικὴν καὶ ἐπανάφερε τὴν παλαιὰν ἐνδυμασίαν τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι τώ-

ρα ντύνονται ὡς αἱ Ὁρθόδοξοι Μοναχαί. Κατηργήθησαν λοιπὸν, ΠΟΛΥ ΟΡΘΩΣ, τὰ φορέματα τὰ ὁποῖα δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ σκεπάσουν, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ προβάλλουν τὸ σῶμα τῶν γυναικῶν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ΗΘΙΚΗΝ ΔΙΑΦΘΟΡΑΝ. Ἐπειδὴ λοιπὸν, ὡς γνωστὸν, Ὁ ΘΕΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, τὸ σεμνὸν αὐτὸ μέτρον ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ γείρῃ, ἔστω καὶ ὀλίγον, τὴν πλάστιγγα τῆς δικαιοσύνης τοῦ ΘΕΟΥ πρὸς τοὺς Πέρσας καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν προσπάθειαν τῶν ἁμαρτωλῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δαιμόνων, οἱ ὁποῖοι καὶ τὴν διέλυσαν μὲ τὰ κόλπα των.

Ἐνας κακὸς Χριστιανὸς ἔστρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐφώνησε: — «Τί κάνω Θεέ μου καὶ δὲν μὲ βλέπεις;» καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα: — «Τί θὰ πάθῃς καὶ δὲν τὸ ξέρεις».

— «Ὁ γὰρ θέλων Ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμῶν ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν. Ζητήσάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν...» (Α' Καθολικὴ Ἐπιστολὴ Πέτρου γ' 10—13).

Ὁ διὰ Πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ΜΑΡΙΑΣ παρεχόμενος φωτισμὸς εἰς τοὺς θέλοντας νὰ σώσουν τὰς ἀθανάτους ψυχὰς των, εὐχόμεθα ὅπως ὁδηγήσῃ πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ Παπικὸν Νέον Ἡμερολόγιον ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Παλαιοημερολογιτῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ, ὁπότε καὶ μόνον θὰ προφυλαχθοῦν ἐκ τῆς ἐπερχομένης φοβερᾶς ὀργῆς τοῦ ΘΕΟΥ, ἡ ὁποία στρέφεται κατὰ τῶν ἀσεβῶν τῆς γῆς ὡς καὶ πάντων τῶν αἰρετικῶν φρονούντων Χριστιανῶν.

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρεὶ τῇ 4.6.1980

ΣΙΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ

ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφύλασσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»